

Sygn. akt I C 1582/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Słobodzian

Protokolant: Agata Dramińska

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W. Zarządu (...)

przeciwko A. C.

o zapłatę:

I. zasądza od pozwanego A. C. na rzecz powoda Miasta S. W. Zarządu (...) kwotę 458,40 (czterysta pięćdziesiąt osiem 40/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 152,80 (sto pięćdziesiąt dwa 80/100) złotych od dnia 17 grudnia 2008 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 152,80 (sto pięćdziesiąt dwa 80/100) złotych od dnia 12 lutego 2009 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 152,80 (sto pięćdziesiąt dwa 80/100) złotych od dnia 26 maja 2009 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego A. C. na rzecz powoda Miasta S. W. Zarządu (...) kwotę 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,00 (sześćdziesiąt 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. przyznaje H. B. – kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu A. C. wynagrodzenie w wysokości 30,00 (trzydzieści 00/100) złotych i nakazuje wypłacić je kuratorowi z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową w dniu 02 marca 2016 roku i zaksięgowanej pod numerem „d” 134/16.

Sygn. akt I C 1582/15

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. – Zarząd (...), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w pozwie z dnia 28 maja 2010 r. (data prezentaty) wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego A. C. kwoty 458,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 152,80 zł od dnia 17 grudnia 2008 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 152,80 zł od dnia 12 lutego 2009 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 152,80 zł od dnia 26 maja 2009 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż pozwany w dniach 2 grudnia 2008 r., 28 stycznia 2009 r. i 11 maja 2009 r. korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu (pozew – k. 1-2v).

W dniu 8 czerwca 2010 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w W., I Wydziale Cywilnym wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu w postępowaniu upominawczym o sygn. akt I Nc 5545/10 (nakaz zapłaty – k. 9).

W piśmie procesowym z dnia 7 maja 2013 r. (data stempla pocztowego) powód wniósł o ustanowienie dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. C. kuratora w osobie pracownika Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe wyznaczonego przez Sąd.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w niniejszej sprawie doręczenie pozwanemu odpisu pozwu okazało się nieskuteczne, gdyż został on wymeldowany z dotychczasowego miejsca zamieszkania, a powód wyczerpał dostępne mu możliwości wskazania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego, a tym samym nadania sprawie dalszego biegu (pismo – k. 19).

Zarządzeniem z dnia 24 czerwca 2013 r. tutejszy Sąd ustanowił na podstawie art. 143 i 144 k.p.c. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. C. – kuratora w osobie H. B., pracownika Oddziału Administracyjnego tutejszego Sądu (zarządzenie – k. 23).

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2015 r. tutejszy Sąd uchylił na podstawie art. 502¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 499 pkt 4 k.p.c. powyższy nakaz zapłaty z dnia 8 czerwca 2010 r. (postanowienie – k. 35).

W piśmie z dnia 8 sierpnia 2013 r. (data prezentaty) kurator H. B. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie wynagrodzenia na jej rzecz za czynności wykonane w sprawie (pismo – k. 31).

W piśmie z dnia 3 marca 2016 r. (data prezentaty) kurator H. B. ponownie wniosła o oddalenie powództwa (pismo – k. 64).

W piśmie z dnia 29 lutego 2016 r. (data stempla pocztowego) powód podtrzymał powództwo w całości (pismo – k. 65).

Na rozprawie w dniu 22 marca 2016 r. nikt się nie stawił (protokół rozprawy – k. 73).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Miasto S. W. świadczy usługi przewozu osób w środkach komunikacji miejskiej w zamian za zapłatę należności przewozowych (fakt powszechnie znany).

W dniu 2 grudnia 2008 r. około godziny 10:48 pozwany A. C. korzystał ze środka komunikacji miejskiej, tj. linii autobusowej nr 190, na odcinku Al. (...) bez ważnego biletu. Osoba uprawniona przez przewoźnika do kontroli biletów (kontroler biletów (...) nr (...)) wskutek kontroli stwierdziła niedopełnienie przez pozwanego obowiązku zapłaty należności przewozowej, dlatego też wezwała go w imieniu przewoźnika do zapłaty należności w kwocie 2,80 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 150 zł (dowód: kopia wezwania – seria (...) nr (...) – k. 4, 67).

W dniu 28 stycznia 2009 r. około godziny 10:00 pozwany A. C. korzystał ze środka komunikacji miejskiej, tj. linii tramwajowej nr 21, na odcinku G. - P. bez ważnego biletu. Osoba uprawniona przez przewoźnika do kontroli biletów (kontroler biletów (...) nr (...)) wskutek kontroli stwierdziła niedopełnienie przez pozwanego obowiązku zapłaty należności przewozowej, dlatego też wezwała go w imieniu przewoźnika do zapłaty należności w kwocie 2,80 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 150 zł (dowód: kopia wezwania – seria (...) nr (...) – k. 5, 68).

W dniu 11 maja 2009 r. około godziny 11:05 pozwany A. C. korzystał ze środka komunikacji miejskiej, tj. linii tramwajowej nr 21, na odcinku Ś. – Ż. (...) bez ważnego biletu. Osoba uprawniona przez przewoźnika do kontroli biletów (kontroler biletów (...) nr (...)) wskutek kontroli stwierdziła niedopełnienie przez pozwanego obowiązku

zapłaty należności przewozowej, dlatego też wezwała go w imieniu przewoźnika do zapłaty należności w kwocie 2,80 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 150 zł (dowód: kopia wezwania – seria (...) nr (...) – k. 6, 66).

Powyższe należności nie zostały uregulowane przez pozwanego. Do zapłaty pozostała łącznie kwota 458,40 zł wraz z odsetkami. (dowód: twierdzenia z pozwu – k. 2, bezsporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie złożonych do akt sprawy wymienionych powyżej dokumentów i twierdzeń zawartych w pozwie. Dokumenty i twierdzenia z pozwu oraz wynikające z treści tych dokumentów i pozwu okoliczności należało uznać za udowodnione.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo strony powodowej jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Faktem powszechnie znanym jest, iż miasto stołeczne W. świadczy usługi przewozowe w środkach komunikacji zbiorowej aglomeracji (...).

Zgodnie z art. 774 k.c. - przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Przy czym przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami (art. 775 k.c.).

W myśl art. 16 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe (Dz.U.2012.1173 j.t.) - umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty (art. 33a ust. 3 cyt. ustawy).

Zgodnie z § 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20.01.2005 roku (Dz.U.2005.14.117) - za jazdę środkiem transportu bez odpowiedniego dokumentu przewozu podróżny jest zobowiązany uiścić opłatę dodatkową, której wysokość określa § 2 w/w Rozporządzenia. § 7 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 24 lutego 2006 r. w sprawie ustalenia stanu przesyłek oraz postępowania reklamacyjnego (Dz.U. Nr 38, poz. 266) stanowi, że wezwanie do zapłaty sporządzane jest wraz z kopią stanowiącą protokół, w obecności podróżnego, który odmówił natychmiastowego uregulowania przewoźnikowi należności z tytułu realizowanej umowy przewozu - przez przewoźnika albo osobę przez niego upoważnioną.

W niniejszej sprawie pozwany zobowiązany był do zapłaty powodowi należności za przewóz, jak i opłaty dodatkowej w łącznej wysokości 458,40 zł wraz z odsetkami. Materiał dowodowy sprawy prowadzi do stwierdzenia, że pozwany w dniach 2 grudnia 2008 r., 28 stycznia 2009 r. oraz 11 maja 2009 r. odbył podróż komunikacją miejską bez ważnego biletu. Kontroler biletów wystawił przeciwko pozwanemu wezwanie do zapłaty posiadając jego dane osobowe, imiona rodziców, miejsce zamieszkania oraz dokument potwierdzający tożsamość. Pozwany wezwania przyjął składając na nich swój podpis. Ponadto pełnomocnik powoda załączył przedmiotowe wezwania, z których wynika wysokość dochodzonej kwoty, w tym opłaty dodatkowej.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, powództwo zostało udowodnione.

Kurator ustanowiony dla pozwanego nie zaprzeczył skutecznie twierdzeniom powoda, nie uzasadniając w żaden sposób wniosku o oddalenie powództwa.

Uwzględniając powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd w pkt. I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 458,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami

- od kwoty 152,80 zł od dnia 17 grudnia 2008 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 152,80 zł od dnia 12 lutego 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 152,80 zł od dnia 26 maja 2009 r. do dnia zapłaty.

Powód był uprawniony do żądania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, zgodnie z przepisem art. 481 k.c., według którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach Sąd orzekł w pkt. II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i § 2 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Ponieważ pozwany przegrał sprawę w całości, obowiązany jest zwrócić powodowi te koszty w takim samym stosunku (zasada odpowiedzialności za wynik procesu).

Koszty poniesione przez stronę powodową, a podlegające zasądzeniu na jej rzecz od pozwanego to opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461 j.t.) w wysokości 60 złotych oraz kwota 30 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez powoda na poczet wynagrodzenia kuratora ustanowionego w sprawie.

W punkcie III wyroku z uwagi na fakt, iż kurator (będący pracownikiem Oddziału Administracyjnego tutejszego Sądu) wykonywał swoje obowiązki w sposób rzetelny, Sąd postanowił przyznać wynagrodzenie w wysokości 30,00 zł na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 roku w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów, obowiązującego w dacie wszczęcia niniejszego postępowania.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie: Odpis wyroku z dnia 22 marca 2016 roku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.